

LES 9

Liefdesmigratie, tot waar?

3 uren (150min)

Inhoud van de bijeenkomst

- Intro: Podcast 'Tot waar'
- Netwerk en steun voor liefdesmigranten
- Controle op liefdesmigratie
- Ongelijkheid en globalisering

Benodigheden of materiaal

- Objecten en bijhorende tekst in bijlage uitprinten en uitknippen
- Strip & fotoalbum Chela uitprinten
- Strip Lies uitprinten
- Verhaal João uitprinten

2/ Netwerk en steun voor liefdesmigranten

(50 min)

Liefdesmigranten laten alles achter. Een nieuw leven beginnen in een nieuw land gaat voor iedereen gepaard met moeilijkere momenten, onverwachte problemen of obstakels om te overwinnen. Maar hulp en ondersteuning van mensen in het nieuwe land kunnen veel betekenen. Al heeft niet iedereen meteen zo'n netwerk. Dit geldt ook voor liefdesmigranten. Bij wie zouden zij terecht kunnen, denk je?

Samen of in kleine groepjes bekijken de leerlingen vier filmpjes en objecten (zie bijlage) van mensen uit het museum. De leerlingen krijgen de opdracht om te letten op factoren die liefdesmigranten hebben geholpen om een nieuw leven in een nieuw land op te bouwen. Vervolgens hou je een kleine nabespreking waarin volgende vragen centraal staan:

1/ Podcast 'Tot waar'

(20-30 min)

Geïnspireerd door de expo Destination Sweetheart maakten auteurs Yusra Benfquih en Rashif El Kaoui voor het Red Star Line Museum de podcast 'Tot Waar?'. Beluister met je leerlingen de podcast over liefde en migratie, maar ook over familie, thuis, Nederlands leren, opnieuw beginnen, afscheid nemen ...

Je kan er voor kiezen om enkele fragmenten te beluisteren of de volledige podcast af te spelen. Kies je ervoor om enkele fragmenten af te spelen? Zorg dan zeker dat je Nieuw begin & Eigen plek beluistert. Vraag je leerlingen welk gevoel zij hebben bij de podcast en wat zeker blijft hangen.

Beluister de podcast Tot waar als intro voor de les via de link: <https://www.redstarline.be/nl/nt2/podcast/tot-waar>

- Waarom zouden deze voorwerpen belangrijk zijn geweest? Kan je raden welk voorwerp bij welke persoon hoort? Koppel de verhalen aan de juiste afbeelding!
- Wie/wat hielp Ida?
- Hoe komt het verhaal van Fati op jullie over? Was het voor haar een grote stap om te migreren? Wie hielp haar hier? Wanneer was het moeilijker? Is er een verschil met Silvana?
- Hoe vonden Fatima en Henia hun weg in België?
- Welke steun/kracht vinden liefdesmigranten bij zichzelf?

- Zijn er verschillende soorten van liefde? Zijn die allemaal even 'echt'?
- Hoe denk je dat Chela en Sascha hun liefde bewijzen? Hoe denk je dat mensen hun 'echte' liefde kunnen bewijzen?
- Welk bewijsmateriaal zou jij op tafel leggen?
- Denken jullie dat iedereen op dezelfde manier wordt behandeld?
- Weet jij van soortgelijke verhalen in je omgeving?

3 / Controle op liefdesmigratie

(40 min)

Wie krijgt papieren als liefdesmigrant, en wie niet? Lange tijd waren er niet veel voorwaarden verbonden aan huwen met iemand in België en papieren krijgen. Vrouwen konden zelfs de Belgische nationaliteit van hun man krijgen. Maar de laatste jaren werden er strengere controles ingevoerd, om beter te controleren of huwelijksmigranten wel écht in een relatie zijn met de partner met wie ze huwen. Er was de verdenking dat sommigen het huwelijk zouden gebruiken, enkel en alleen om aan papieren te geraken. Er zijn immers niet veel andere manieren meer mogelijk om legaal in België te blijven.

Vandaag moeten ambtenaren van steden en gemeenten een onderzoek voeren om te achterhalen of de relaties van de koppels 'duurzaam' is, en dus of er echte liefde is. Geen gemakkelijke opdracht. Bovendien is het niet voor iedereen even gemakkelijk om hun liefde aan te tonen. Naargelang de nationaliteit van de partner hier en de migrerende partner, zijn er verschillen. Meestal gaat het over een jaar samenwonen of twee jaar een vaste relatie. Dat betekent voor de overheid een duurzame relatie. Maar wat denk jij? Is dat een manier om de duurzaamheid van een relatie te bepalen? Het doel is om de leerlingen kritisch te laten nadenken over of en hoe je een duurzame relatie kan bewijzen. In deze opdracht laat je de leerlingen de strip van Chela en het fotoalbum bekijken. Hierbij stel je volgende vragen (zie hiernaast)

4 / Globalisering & ongelijkheid

(30 min)

De laatste jaren werd vliegen goedkoper en gemakkelijker. Smartphones maken communicatie eenvoudiger. De meeste Europeanen kunnen reizen, of in een ander land werken of studeren. Er ontstaan meer vriendschappen en romances over de grenzen.

Emigreren voor de liefde gaat vlot voor wie tickets kan betalen en in een land woont met toegang tot reispapieren. Binnen de Europese Unie emigreren burgers zonder al te veel papierwerk. Maar voor liefdesmigranten van verderaf, is het soms moeilijker om hier te raken en een relatie aan te tonen. Het doel bij deze oefening is om leerlingen in gesprek laten gaan over: is liefde blind? Is elke liefde welkom? Als je verliefd wordt op iemand uit Europa, gaat het 'makkelijker' dan wanneer je geliefde uit Afrika of Azië komt bijvoorbeeld.

Je deelt de klas op in twee groepen. Groep 1 gaat aan de slag met het verhaal van L. terwijl groep 2 het verhaal van João bekijkt. De groepjes bereiden volgende vragen voor:

- Was het makkelijk om te migreren?
- Waarom was het wel/niet makkelijk denk je?

Elk groepje licht het verhaal van Lies/João klassikaal kort toe. Vervolgens wisselen de groepen hun antwoord uit. Je zal zien als leerkracht dat het verhaal van João en Lies heel verschillend zijn. Hoe komt het volgens de klas dat het voor de ene geliefde gemakkelijker is dan de andere om naar België te komen? En welke oorzaken denken zij dat hierin meespelen?

Les 8 - Liefdesmigratie, tot waar?

bijlagen

Video's

Volledig; Getuigenis: Fatima & Henia

<https://vimeo.com/527374745>

Volledig; Getuigenis Silvana

<https://vimeo.com/529378208>

Volledig; Getuigenis: Ida

<https://vimeo.com/542682520>

Volledig; Getuigenis: Fati & Peter

<https://vimeo.com/531235440>

Objecten

Malika groeit op in Algerije, aan de grens met Marokko. Haar man vertrekt in de jaren '60 naar België met zijn vader. Hij werkt in de Antwerpse metallurgie. In 1974 is het tijd om te trouwen. Tijdens de zomer vraagt hij Malika ten huwelijk. Ze reizen diezelfde zomer nog samen terug naar België.

Malika herinnert zich met veel warmte het onthaal en de steun die ze krijgt als ze in Borgerhout aankomt. Ze krijgt cadeaus: van potten en pannen voor de keuken tot een bontjas voor zichzelf. Iedereen helpt bij de uitzet van het nieuwe koppel. Een buurvrouw geeft deze Sunlight zeep om in de kast te bewaren en de bontjas tegen motten te beschermen, Borgerhout, 1974, collectie Malika

“Alle drie mijn kinderen hebben dit sokje gedragen. Ik had zoveel heimwee en verdriet omdat ik hier geen familie had bij de geboorte van mijn kinderen. De sokken gemaakt door een buurvrouw betekenen daarom heel veel voor mij.” Sokje, Borgerhout, 1976, collectie Malika

‘Put the kettle on,’ zei Ida als er iets moeilijks, maar ook iets vrolijks in huis was. Dit Engelse theeservies krijgen Ida en Vic als trouwcadeau. Thee drinken in de kopjes met schoteltjes is een deel van de Engelse ‘goede manieren’ die ze in België mist. 1949, collectie familie Mees

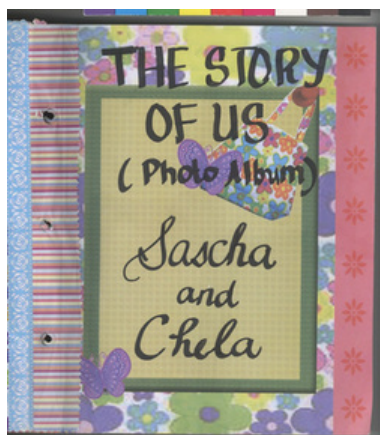
Fatima krijgt dit muziekboekje, met teksten van Farid al-Atrash, van haar broer als ze trouwt. Ze neemt het bij haar vertrek mee. Ze heeft hier geen cassetterecorder en durft haar man niet te vragen om er eentje te kopen. Hij moet zo hard werken. Er is niet veel tijd voor ontspanning. ‘De tekst van ‘bisat erih’ - de wind neemt de liefde - heeft me door de eenzaamheid van de eerste jaren geholpen. Ik doe het boekje niet veel open. Ik wil dat het goed blijft. De liedjes hebben me door de eenzaamheid geholpen.” 1974, collectie Fatima

Objecten

Dit Mariabeeldje krijgt Silvana van haar moeder wanneer ze naar België vertrekt. Het geeft haar dagelijkse steun, zeker in moeilijke tijden. Ook vandaag is het beeldje nog belangrijk voor haar. Daarom blijft het bij haar thuis en staat hier een reproductie. 1958, privécollectie.

Chela vraagt een visum aan om in België met Sascha te trouwen. Er is bewijs van hun liefde nodig. Chela stelt dit fotoalbum samen om de Belgische ambassade te overtuigen. Hun aanvraag wordt twee keer geweigerd. Er is vermoeden van een schijnhuwelijk, door het geld dat Sascha haar opstuurde en de snelle verloving. Dat laatste ziet Chela net als bewijs van hun liefde. 2015, collectie Chela

Stripverhalen

DISCLAIMER: De strips worden enkel in klascontext in kader van het project 'Liefde en Migratie' in samenwerking met het Red Star Line Museum en Bazzz vzw gebruikt.

Chela

Mijn jeugd in de Filipijnen was moeilijk. Mama is jong gestorven.

Van mijn vader mocht ik niets. Niet daten, niet winkelen, niet werken. Hij gedroeg zich als een brutaal.

Met steun van mijn broers heb ik klacht tegen hem ingediend. Toen hij achter de tralies zat, begon mijn leven. Ik was 28.

In de Filipijnen moet je hard werken voor weinig geld. Ik had een job in een internetcafé. Collega's chatten er met buitenlanders.

Ik aarzelde, maar eentoekomst met een Europese man sprak me wel aan. Toen ik een foto postte, reageerde Sascha meteen.

We begonnen te praten over onze lievelingsfilms, over alledaagse dingen.

Andere mannen waren grof, hij was geïnteresseerd en lief.

We begonnen uit te kijken naar die gesprekjes, elkaar te missen.

Ik vertelde dat ik voor mijn broers zorgde. We leerden elkaar steeds beter kennen.

© Nathalie Carpentier

Stripverhalen

DISCLAIMER: De strips worden enkel in klascontext in kader van het project 'Liefde en Migratie' in samenwerking met het Red Star Line Museum en Bazzz vzw gebruikt.

Chela

Na een halfjaar boekte hij een ticket naar de Filipijnen. Omdat het me overviel, vroeg ik raad aan berriende collega's.

Je moet een hotel boeken.

Eén of twee kamers?

Eén, je bent geen kind meer. Je vriend is Europeaan, die hebben andere verwachtingen.

Ik wachtte hem op in de luchthaven.

En volgde het advies van mijn collega's.

Het wederzijds respect tussen mijn familie en Sascha maakte me blij. Hij verraste me met een aanziek.

Oh, graag!

We wilden naar België, maar de ambassade onderzocht of onze relatie wel duurzaam was. Ze wilden alles weten, zelfs intieme details.

Waarom een Europeaan?

Wat is er mis met een Filipijns liefje?

Hoe drinkt hij zijn koffie?

Ze vonden het verdacht dat hij me geld had gestuurd, ze vonden onze liefde niet oprecht. Ik kreeg geen visum.

Wachten deed me twijfelen. Wat met mijn broers als ik vertrok? Ik vroeg God elke dag om een teken dat Sascha de ware was.

Als hij het niet meer zag zitten, sprak zijn moeder hem moed in.

Niet opgeven, voor de liefde moet je vechten.

Of mij. Zij hield de hoop levend voor ons allebei.

Hou vol, meisje. Ik ben naar de rechter gestapt.

God gaf me een teken. De rechter erkende onze liefde. Ik kreeg een visum, na vijf jaar konden we samen zijn.

Door Sascha en zijn mama voel ik mij hier elke dag wat meer thuis. Ze steunen mijn broers ook, Sascha vergeet hen nooit.

Ik ben gelukkig, ik heb mijn man en een tweede familie.

© Nathalie Carpentier

Lies

Reizen zit in mijn bloed. Op mijn dertiende trok ik er voor het eerst opuit.

Toen ik jaren later met mijn broer door India trok, ontmoette ik een jongen. Hij werkte in een hotel.

We hielden contact. Op afstand werd onze band hechter.

Hij vroeg een toeristenvisum om mij te bezoeken. Het werd geweigerd.

Dus ging ik naar hem.

We reisden door Azië, daar werden we een koppel. We dachten nog niet aan de toekomst. Alles zou goed komen.

We wilden samen zijn.

Maar waar konden we wonen? In India voelde ik me onveilig. Gemengde relaties worden er slecht onthaald.

Hij vroeg weer een visum voor België, het werd opnieuw geweigerd. Misschien moesten we trouwen?

Zowel België als India bemoeilijkte ons samen zijn. Onze liefde heeft mijn ogen geopend. Ik mag gaan en staan waar ik wil. Hij niet.

Ik vloog met een trouwjurk naar India.

Maar daar bleek dat we enkel konden huwen als de helft van mijn bezittingen de zijne werden. Dat wilden we niet.

Enkel omdat hij op een andere plek geboren is.

Stripverhalen

DISCLAIMER: De strips worden enkel in klascontext in kader van het project 'Liefde en Migratie' in samenwerking met het Red Star Line Museum en Bazzz vzw gebruikt.

Lies

Na onze laatste reis samen bleek ik zwanger. In mijn rugzak vond ik een verdwaald T-shirt van hem.

De zwangerschap droeg ik alleen. Ik maakte alle documenten in orde, zodat hij als haar vader naar België kon komen.

Vlak voor haar geboorte wijzigde de wet. Hij mocht niet komen.

Was ze te vroeg geboren, dan waren we al een gezin. Nu heeft hij haar nog nooit vastgehouden.

Denken dat ons cadeautje nog komt, kan hij nog niet aan. De idee haar na een knuffel weer te moeten afgeven niet.

Het extra papierwerk is eindelijk geregeld, de aanvraag is ingediend. Maar zullen we elkaar nog terugvinden?

Ik ben veranderd. Ik ben mama geworden. Hij is al zo lang geen vader.

Wat als deze aanvraag toch geneigerd wordt?

We hebben elkaar al drie jaar niet gezien. Hoe lang blijf je op elkaar wachten?

Wij wilden voor elkaar vechten, maar zij heeft niet voor deze situatie gekozen. Wat voelt zij? Is hij voor haar gewoon het mannetje op het scherm?

Maar ze zingt voor hem, ze danst voor hem.

Er moet toch een oplossing zijn die rekening houdt met de rechten van een kind?

Esmé...

Want of de overheid dat nu wil of niet,

mama...

hij maakt al deel uit van haar leven.

En papa!

© Nathalie Carpentier

Verhalen in het kort

Video's

B.

In 2015 ontvlucht B. Irak na doodsb bedreigingen voor geld. Onderweg hoort hij dat België gemakkelijk verblijfspapieren geeft, en dat gezinshereniging er snel verloopt. Maar na aankomst wijzen de autoriteiten zijn asielaanvraag af. Vandaag wacht hij op het antwoord van een tweede aanvraag. Het contact met zijn vrouw verloopt al vijf jaar digitaal.

Moishe & Esther

Moishe groeit op in de Antwerpse orthodox joodse gemeenschap als zoon van Oost-Europese Holocaust-overlevers. Wanneer het tijd is om te trouwen, gaat een joodse huwelijksbemiddelaar op zoek naar een geschikte vrouw uit de gemeenschap. Maar de joodse gemeenschap is niet groot in die tijd, en hij wil iemand met eenzelfde visie op het leven. Bemiddelaars gaan over de grenzen op zoek naar een geschikte partner. Hij wordt voorgesteld aan Esther uit Australië. Via enkele brieven en telefoongesprekken ontstaat er een goede verstandhouding. Een jaar later ontmoeten ze elkaar in Israël en beslissen ze te trouwen. Esther verhuist naar Antwerpen en laat haar leven in Australië achter. In 1985 richten ze samen restaurant 'Hoffy's' op.

Fati & Peter

Peter gaat in 1988 als leerkracht naar Burkina Faso, waar hij Fati vijf jaar later leert kennen. Zijn contract loopt af en hij keert terug. Peter reist vaak heen en weer. Fati zoekt contact en vraagt bij de Belgische ambassade zijn telefoonnummer. Onverwacht komt Peter kennismaken met haar vader. Hun relatie groeit langzaam. In 2000 trouwen ze, vier keer zelfs: in Fati's dorp, het Antwerpse stadshuis, een moskee, en een kerk.

Fatima & Henia

Fatima groeit op in Marokko. Mohamed, de neef van haar moeder, vertrekt in 1964 naar België om in de mijnen te werken. Elke zomer bezoekt hij Fatima's familie. In de zomer van 1973 wil hij trouwen, de familie kiest Fatima. In drie dagen tijd zijn ze getrouwd. Een jaar later volgt ze haar man. Henia is een jonge tiener wanneer ze in 1955 in Marokko trouwt met Mohamed. Hij wordt gevraagd in België rioleringswerken uit te voeren. Hij vertrekt in 1969, vlak na de geboorte van hun jongste dochter. Een jaar later stapte Henia met hun vijf kinderen op het vliegtuig.

Silvana

Silvana ontmoet René in haar thuisstad Genova. Hij is als Belgische zeemansofficier aangemeerd. Na een jaar van bezoeken en postkaarten rijdt René op zijn Vespa van Antwerpen naar Noord-Italië om haar hand te vragen. Ze trouwen en Silvana volgt hem naar België. Maar het dagelijkse leven is moeilijker dan verwacht.

Zohra

Zohra verliet in 1965 Marokko. Samen met haar man en twee kleine kinderen vertrok ze naar Antwerpen. Haar man woonde en werkte al een tijdje in Antwerpen. Zohra was blij om eindelijk haar man te vervoegen. Tegelijkertijd was ze droevig om haar familie in Marokko achter te laten. In het begin had Zohra veel heimwee. Ze durfde zelfs niet naar buiten te komen om de vuilnis buiten te zetten. Alles was nieuw en anders. En het was zo koud. Ze zag voor het eerst in haar leven sneeuw.

Zohra was de derde Marokkaanse vrouw in Antwerpen. Ze kwam in een tijd dat Marokkaanse arbeidskrachten zeer gegeerd waren. Al snel ging ze zelf ook aan de slag in een melkfabriek in Borgerhout. Dat ze geen Nederlands kon was niet belangrijk. Werken was de boodschap.

Nu is Zohra met pensioen. Na 30 jaar hard werken eindelijk rust. Naar Marokko gaat ze enkel nog op vakantie. Haar kinderen bouwden hun leven hier uit en dus blijft zij ook.

Sten en Sarah

Sarah (31) groeide op in de VS. Sten (41) is een geboren en getogen Antwerpenaar. Beiden zijn ze actief in de ngo-wereld. Sten voerde voor het Rode kruis verschillende missies in Darfoer, Burkina Faso en Niger uit. In 2006 was hij aan het werk in Nepal. Daar ontmoette hij Sarah, die ook daar was omwille van haar job voor een ngo. Sindsdien zijn de twee onafscheidelijk.

Mei Lan

Mei Lan groeit samen met haar zes jaar jongere broer op in Taiwan. Ze is het kind van Chinese migranten. Haar ouders zijn in 1949 gevlucht uit hun geboorteland. Mei Lan heeft een boeiende job bij het modehuis Christian Dior.

Op een congres leert ze een Belgische man kennen. Ze blijven in contact met elkaar en worden langzaam verliefd. Na veel aarzelen besluit Mei Lan in 1991 naar België te migreren. Haar ouders hebben het bijzonder moeilijk met het huwelijk en het nakende afscheid. Na een lange vliegreis komt ze aan en vestigt ze zich in Aartselaar. Haar droom spat snel uit elkaar. Haar nieuwe familie is conservatief en aanvaardt haar niet.

Mei Lan zoekt moeizaam haar weg. Haar enige houvast is de liefde voor thee. Ze verdiept zich in de Chinese theeceremonies en de tradities die ze van haar ouders meekreeg. Thuis gaat het ondertussen moeilijk. Ze krijgt twee zonen maar besluit in 2002 om haar man te verlaten. Twee jaar later start er een nieuw hoofdstuk in haar leven. Mei Lan ontmoet op een theeceremonie Ivo, de man van haar leven. Samen zetten ze zich in voor de promotie van Chinese tradities zoals theeceremonies, meditatie en filosofie.

Ida

In volle Tweede Wereldoorlog leren de Britse Ida en aanstormend voetballer Vic Mees elkaar kennen. Ida sluit zich als soldate aan bij het Britse leger. Ze wordt naar het net bevrijde Schoten gestuurd. Daar spoort ze Duitse bommen en vliegtuigen met de radar op, zodat ze uit de lucht worden geschoten. Op vrije momenten gaat ze met andere soldaten naar het lokale café. Daar valt Vic, de zoon van de cafébaas, haar op. Op zijn 18e verjaardag geeft Ida hem drie kussen. De vonk slaat over.

(Strip)verhalen

Lies (stripverhaal)

In 2012 reist Lies door Indië. In een hotel ontmoet ze een man die er werkt. Nadien worden ze verliefd, online en door samen te reizen. Ze willen trouwen, maar zitten vast door de wetten van Indië en België. Hij krijgt geen visum voor België. In Indië trouwen kan alleen zonder huwelijkscontract. Na de geboorte van hun dochter kan Lies in 2018 een dossier opstarten voor gezinsherenging. Ze wachten op antwoord.

Chela (stripverhaal)

De Filipijnse Chela is op zoek naar een man, en die mag uit het buitenland komen. Enkele vriendinnen chatten op datingwebsites. Ook Chela meldt zich aan. Op dezelfde dag komt ze in contact met Sascha. In de gesprekken met hem voelt ze zich goed en veilig. Na een half jaar ontmoeten ze elkaar voor het eerst. Tijdens diezelfde reis verloven ze zich.

Malika

Malika (°1953) groeit op in Algerije. De man die later haar echtgenoot wordt, vertrekt in de jaren 1960 naar Antwerpen om er in de metallurgie te werken. In de zomer van 1974 vraagt hij Malika ten huwelijk en vertrekken ze samen naar België.

Verhalen

Verhaal João

João, een Portugese student milieutechniek, ontmoet de Belgische Emilie in Coimbra. Ze studeert er zes maanden. Ze zien elkaar vaak op café en maken uitstappen. Wanneer Emilie weer naar België vertrekt, maken ze geen afspraken. Ze houden contact en blijven elkaar opzoeken. Tijdens een bezoek besluit hij om te blijven. "De beslissing om te blijven was impulsief. Zonder na te denken. Dat was de perfecte manier voor mij. Als ik over alles had nagedacht, was het moeilijk geweest. Daarna kwamen de problemen om op te lossen natuurlijk.

Emilie was nog maar een week in Coimbra, voor een Erasmus-uitwisseling van zes maanden. Op café spraken mijn vrienden haar aan, maar ik kende als enige Engels. Ik vond haar interessant én knap. Elke dag kwam zij voorbij mijn stamcafé. Het was elke dag feest. Ik deed voorstellen om samen te reizen. Ze reageerde altijd enthousiast en blij, dat vond ik aantrekkelijk. Bij haar terugkeer naar België wilde ik praten over de toekomst. Maar dat gebeurde niet. Automatisch hoorden we elkaar dagelijks via Skype. Toen werd duidelijk dat we een relatie hadden. Om de maand bezochten we elkaar. Het was de tijd waarin vliegtuigtickets erg goedkoop werden.

Op bezoek in België, twee jaar na onze ontmoeting, hadden we een discussie. We konden zo niet doorgaan, er moest een toekomst zijn. En dat is liefde: door ruzies beslissingen nemen, groeien en samen verdergaan. Zonder liefde geraak je er niet door. Ik besloot te blijven. Portugal is maar 2,5 uur van België. Het is niet ver, maar toch heb je liefde nodig als basis om zo'n beslissing te nemen.

De migratie zelf was niet moeilijk. Als Europeaan moest ik mijn relatie met Emilie niet bewijzen om hier te wonen. Af en toe was ik werkloos, dat was hard. Maar ik kreeg veel hulp van Emilie en haar ouders. Dat maakt mijn situatie anders dan die van andere migranten."

Wanneer João besluit bij Emilie te blijven, heeft hij enkel dit rugzakje met wat kleren bij. "Ik woonde officieel bij de ouders van Emilie. De politie kwam dat controleren. Waarom word ik gecontroleerd door de politie? Ik wist niet dat in België iedereen die verhuist, gecontroleerd wordt. Ik voelde mij de migrant. wat ik had, zat in deze rugzak. Een broek en een short, meer niet. De politie vond het niet geloofwaardig, maar ik werkte intussen en had een contract."

